

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319202391
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6319202391.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v právnej veci žalobcu Stavebné bytové družstvo Brezno, so sídlom Malinovského 12, Brezno, IČO: 00 170 143, proti žalovanej H. Y., narodená XX. XX. XXXX, trvale bytom X.XXX,XX XXXX/XX, F., o zaplatenie 1.989,03 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 1Csp/63/2019 - 91 zo dňa 02. 09. 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej aj „okresný súd“, „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.989,09 Eur v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (I. výrok). Zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% (II. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol, že žalobca sa domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.989,03 Eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná je vlastníčkou bytu č. XX nachádzajúceho sa na ulici W.XX v F. (ďalej len „byt“). Na základe zmluvy o výkone správy bola žalovaná povinná uhrádzať preddavky za plnenia spojené s užívaním bytu. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania s platením preddavkov, žalobcovi v zmysle zmluvy o výkone správy vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 2,5 promile za každý deň omeškania. Žalobca si v konaní uplatnil zmluvnú pokutu za obdobie od 01. 11. 2015 do 31. 08. 2017 vo výške 2.051,49 Eur a zmluvnú pokutu za obdobie od 01. 09. 2017 do 01. 10. 2017 vo výške 177,54 Eur, od ktorej odpočítal úhradu žalovanej vo výške 240,- Eur. Z tohto dôvodu si v konaní uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 1.989,03 Eur.

3. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia podľa § 8a ods. 1, § 10 ods. 1, 6, zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, § 558 a § 585 zákona č. 40/1964 Zb. občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

4. Z vykonaného dokazovania mal prvoinštančný súd preukázané, že na základe zmluvy o výkone správy vykonáva žalobca správu bytového domu, v ktorom sa nachádza aj byt žalovanej. Taktiež mal preukázané, že žalovaná uhradila nedoplatok na preddavkoch za plnenia spojené s užívaním bytu vo výške 2.953,60 Eur až dňa 26. 09. 2017, čím sa dostala do omeškania a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Konštatoval, že dohoda o urovaní zo dňa 26. 09. 2017 obsahuje aj uznanie dlhu žalovanou, ktorým žalovaná uznala svoj dlh, ktorý v čase uznanie trval čo do dôvodu a výšky. Podľa názoru okresného súdu žalovaná neunesla dôkazné bremeno, a preto nebolo možné vyvrátiť

právnou domnienku existencie dlhu, a že dlh nevznikol alebo netrval. Mal za to, že za nátlak nie je možné považovať upozornenie, ak vlastník bytu si nesplní svoje zmluvné povinnosti. Rovnako nepovažoval zmluvnú pokutu za neprimerane vysokú.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a tieto priznal žalobcovi v plnom rozsahu, nakoľko bol v spore úspešný.

6. Rozsudok okresného súdu napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná. Nesúhlasila s rozhodnutím prvoinštančného súdu a z obsahu jej odvolania vyplýva, že nárok žalobcu považovala za nedôvodný, a preto žalobu žiadala zamietnuť. Podľa názoru žalobkyne rozhodnutie okresného typu trpí nesprávnym právnym posúdením, nakoľko nárok žalobcu je proti dobrým mravom a tento považovala za úžeru. Namietala, že súdne konanie bolo bez jej prítomnosti, pričom na pojednávaní dňa 02. 09. 2020 sa nemohla zúčastniť z dôvodu vyšetrenie, o ktorom predložila súdu prvej inštancie žiadanku.

7. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ust. § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Podľa § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

12. Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné. Žalovaná žiadnym spôsobom, ani argumentmi uvádzanými v odvolaní, nespochybnila správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

13. Žalovaná v odvolaní namietala, že sa nemohla zúčastniť pojednávania nariadeného okresným súdom na deň 02. 09. 2020 o 09:00 hod.. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalovanej bolo doručené predvolanie na pojednávanie už dňa 25. 06. 2020 (č. I. 82 spisu), a preto o termíne pojednávania mala vedomosť v dostatočnom časovom predstihu, aby sa naň mohla pripraviť. Následne žalovaná až dňa 28. 08. 2020 (t. j. viac ako dva mesiace potom, čo mala vedomosť o termíne pojednávania) telefonicky ospravedlnila svoju neprítomnosť na nariadenom pojednávaní (uvedená skutočnosť vyplýva z úradného záznamu - č. I. 85 spisu). Na preukázanie svojich tvrdení žalovaná predložila fotokópiu PN zo dňa 26. 08. 2020 vystavenú Y. C. H., všeobecným lekárom spolu so žiadankou na vyšetrenie v Mamacentre v Banskej Bystrici na deň 02. 09. 2020 o 09:00 hod. (č. I. 86 spisu). Na predmetnej fotokópii je ručne dopísané ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, ktoré je podpísané žalovanou. Odvolací súd na základe uvedeného konštatuje, že žalovaná svojím konaním síce ospravedlnila svoju neúčasť na riadne nariadenom pojednávaní, avšak nežiadala resp. nenavrhol jeho odročenie a to v súlade s § 183 CSP. Odvolací súd v tomto smere konštatuje, že ak by ja žalovaná navrhla odročiť pojednávanie, podľa názoru odvolacieho súdu by v danom prípade neboli ani splnené podmienky na vyhovie takémuto návrhu. Pokiaľ teda okresný súd vec na pojednávaní dňa 02. 09. 2020 prejednal a zároveň aj rozhodol vo veci samej, neodňal tým žalovanej možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti sama zbavila tým, že sa na pojednávanie nedostavila, hoci bola na pojednávanie riadne a včas predvolaná (t. j. viac ako 5 dní pred termínom pojednávania) podľa ustanovenia § 178 ods. 2 CSP, pričom sa síce z účasti na pojednávaní ospravedlnila, avšak nežiadala ho odročiť resp. ani nesúhlasila, aby sa konalo v jej neprítomnosti. Žalovaná si sama zmarila možnosť zrealizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia (napr. navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a k tvrdeniam protistrany), nakoľko nielenže nenavrhol odročenie pojednávania, ale podľa názoru odvolacieho súdu neexistovali by ani dôležité dôvody na jeho odročenie, keďže žalovaná v dostatočnom časovom predstihu mala

vedomosť o nariadenom pojednávaní, a preto mohla požiadať o vyšetrenie aj v iný deň resp. čas ako bolo nariadené pojednávanie. Zároveň ani z predloženej PN nie je zrejmý taký dôvod, ktorý by žalovanej bránil aj s ohľadom na jej zdravotný stav zúčastniť sa pojednávania a to aj s ohľadom na tú skutočnosť, že jej boli povolené vychádzky.

14. Vzhľadom na hore uvedené odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd postupoval v danom prípade správne, keď vec prejednal v neprítomnosti žalovanej, pretože boli naplnené všetky zákonné podmienky aj pre vyhlásenie rozsudku, rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania. Takýmto postupom okresný súd nezneškodnil realizáciu procesných práv žalovanej, ktoré jej priznáva procesný poriadok.

15. Ďalej odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne vyhodnotil, že dohoda o urovnaní dlhu zo dňa 26. 09. 2017 obsahuje aj uznanie dlhu podľa § 558 OZ. Žalovaná týmto úkonom uznala svoj nepremlčaný dlh na zmluvnej pokute vypočítanej za obdobie od 01. 11. 2015 do 31. 08. 2017 vo výške 2.051,49 Eur a za obdobie od 01. 09. 2017 do 01. 10. 2017 vo výške 177,54 Eur, spolu 2.229,03 Eur, ktoré sa zaviazala splácať v splátkach, pričom v prípade omeškania alebo nezaplatenia čo i len jeden splátky sa dohoda o splátkach ruší. Odvolací súd poukazuje na to, že písomná forma uznania dlhu bola dodržaná a obsahové náležitosti súhlasia so znením zákonného ustanovenia, keď uznanie dlhu obsahuje vyjadrenie prísľubu dlžníka - žalovanej zaplatiť dlh a uvedenie dôvodu dlhu - vypočítaná zmluvná pokuta. Platné uznanie dlhu spôsobilo vznik vyvrátiteľnej právnej domnienky, že dlh v čase jeho uznania trval a súčasne prerušenie premlčania a začiatok plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť dňom, kedy k uznaniu dlhu došlo. V takomto prípade dôkazné bremeno o tvrdenej skutočnosti, že dlh v čase spisovania uznania dlhu neexistoval, prešlo na žalovanú, ktorá dôkazné bremeno o tom, že v dobe uznania záväzku tento dlh neexistoval, resp. už zanikol, neunesla. Na základe tejto skutočnosti okresný súd priznal žalobcovi ním uplatnený nárok.

16. Žalovaná považovala nárok žalobcu za rozpore s dobrými mravmi a úžeru, pričom bližšie tieto svoje námietky nevysvetlila. Žalobca si v konaní uplatňoval nárok na zmluvnú pokutu, ktorú si ako správca bytového domu dojednal s vlastníkami bytov a nebytových priestorov pre prípad omeškania s platením preddavkov za služby spojené s užívaním bytu ako sankciu za omeškanie.

17. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na ustanovenie § 8a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov účinného ku dňu podpísania zmluvy o výkone správy (prvá až štvrtá veta) a ods. 6 prvá veta, (1) vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome uzatvoria so správcom písomnú zmluvu o výkone správy. Zmluva o výkone správy, jej zmena alebo jej zánik sa schvaľuje nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Schválená zmluva o výkone správy alebo jej zmena, alebo jej zánik je záväzný pre všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak je podpísaný nadpolovičnou väčšinou vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a správcom. Správca je povinný schválenú zmluvu alebo jej zmenu doručiť každému vlastníkovi bytu a nebytového priestoru v dome. (6) S prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome prechádzajú na nového vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o výkone správy.

18. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy je zrejmé, že kontrakčný proces pri uzatváraní zmluvy o výkone správy je špecifický a upravený zákonom vzhľadom na úplne osobitnú povahu tejto zmluvy. Zákon v ustanovení § 8a ods. 1 upravuje nielen náležitosti tejto zmluvy, ale aj osobitný spôsob jej schvaľovania, jej záväznosť a tiež povinnosť správcu doručiť ju každému vlastníkovi, pričom na jej schválenie sa vyžaduje nadpolovičná väčšina hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, pričom noví vlastníci ex lege pristupujú k tejto zmluve. Ak si teda vlastníci takto odsúhlasili aj nárok správcu na prípadnú zmluvnú pokutu, možno považovať takto dohodnutú zmluvnú pokutu za individuálne dojednanú. Rovnako podľa názoru odvolacieho súdu výška dojednanej zmluvnej pokuty s ohľadom na povinnosť správcu, ktorý zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov nevyhnutné potreby spojené s užívaním predmetu ich vlastníctva je primeraná a túto nepovažoval za v rozpore dobrými mravmi a ani za úžernícku.

19. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil v celom rozsahu, teda vrátane výroku o trovách konania, ktorý ani žalovaná nenapadla konkrétnymi odvolacími dôvodmi, pričom aj tento bol vecne správny, nakoľko žalobcom uplatnený nárok bol dôvodný, a preto mu súd prvej inštancie správne priznal nárok náhradu trov konania v plnom rozsahu.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol s poukazom na § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol síce úspešný žalobca, keďže odvolací súd potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny, avšak z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovi nevznikli žiadne trovy v odvolacom konaní. Žalobca nebol ani v odvolacom konaní zastúpení advokátom a rovnako mu nevznikli žiadne iné hotové výdavky napr. poštovné, keďže sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril. Z tohto dôvodu by bolo nehospodárne, aby mu odvolací súd napriek úspechu v odvolacom konaní priznal náhradu trov konania, pričom následne by o výške musel rozhodovať súdny úradník, ktorý by v konečnom dôsledku aj tak žalobcovi nepriznal za odvolacie konanie žiadne trovy, nakoľko mu tieto ani nevznikli.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).